

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/105/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821010298
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6821010298.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Štefana Juhása, na verejnom zasadnutí dňa 06. marca 2024 v trestnej veci obžalovaného A. B. za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 15.11.2023, sp. zn. RA-1T/79/2021, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalým pobytom A., D. XXX/XX,

za skutok, ktorý mal spáchať tak, že dňa 21.06.2021 v čase okolo 22:00 h po predošlej vzájomnej dohode pod vplyvom alkoholu prišli v meste A. na ulici A. v bytovom dome č. XXX E. F. G. XX na treťom poschodí, ktorého užívateľmi sú H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., X. XXXX XXX/X, prechodne bytom A., A. XXX a I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., A. XXX a to z dôvodu predchádzajúcich konfliktov medzi H. G. a D. J., na byte vykopli uzavreté a uzamknuté vchodové dvere a vošli do bytu, v ktorom sa v tom čase nachádzali H. G., I. I. a mal. I. K., nar. XX.XX.XXXX, v priestoroch chodby napadli poškodeného H. G. tak, že ho strčili na zem a následne ho všetci udierali päťami do tela, najmä do oblasti hlavy, a aj do neho kopali a pri tom mu vulgárne nadávali a vraveli, že ho zabijú, čím uvedeným konaním spôsobili poškodenému H. G. zranenia a to viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s následnými krvnými výronmi s maximom v oblasti ľavého líca a pravej spánkovo záhlavnej oblasti, pomliaždenie krku s hematómami vpravo a pomliaždeniny s hematómom v oblasti pravej lopatky s dobou liečenia do 6 dní a vzbudili u neho dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, I. I. a H. G. spôsobili poškodením dverí škodu vo výške 30 €,

ktorý obžaloba Okresnej prokuratúry Revúca zo dňa 19.10.2021, č. 1 Pv 136/21/6608-39 právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a), c), d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno d), j) Tr. zák. a na § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby o s l o b o d z u j e, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138

písm. d), písm. j) Tr. zák. a na § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 21.06.2021 v čase okolo 22:00 h po predošlej vzájomnej dohode pod vplyvom alkoholu prišli v mete A. na ulici A. v bytovom dome č. XXXX bytu č. XX na treťom poschodí, ktorého užívateľmi sú H. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., X. XXXX XXX/X, prechodne bytom A., A. XXX a I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., A. XXX at o z dôvodu predchádzajúcich konfliktov medzi H. G. a D. J., na byte vykopli uzavreté a uzamknuté vchodové dvere a vošli do bytu, v ktorom sa v tom čase nachádzali H. G., I. I. a mal. I. K., nar. XX.XX.XXXX, v priestoroch chodby napadli poškodeného H. G. tak, že ho strčili na zem a následne ho všetci udierali päťami do tela, najmä do oblasti hlavy, a aj do neho kopali a pri tom mu vulgárne nadávali a vraveli, že ho zabijú, čím uvedeným konaním spôsobili poškodenému H. G. zranenia a to viacpočetné pomliaždeniny tváre a hlavy s následnými krvnými výronmi s maximom v oblasti ľavého líca a pravej spánkovo záhlavnej oblasti, pomliaždenie krku s hematómami vpravo a pomliaždeniny s hematómom v oblasti pravej lopatky s dobou liečenia do 6 dní a vzbudili u neho dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, I. I. a H. G. spôsobili poškodením dverí škodu vo výške 30 €.

Za to mu bol uložený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., pri nezistení žiadnej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 28.11.2023 a to proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste.

Argumentoval tým, že tu existuje viacero skutkových, ako aj právnych dôvodov na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, pričom sa jedná o dôvody opakovane pertraktované v prípravnom konaní v jeho žiadostiach o prepustenie z väzby, ako aj na hlavnom pojednávaní pred, ako aj po povolení obnovy konania v merite veci, ktoré konajúci súd nevzal pri svojom rozhodovaní do úvahy.

Usvedčujúcimi dôkazmi voči nemu mali byť výpovede svedkov – poškodených H. G. a jeho družky I. I., ktorí postupom času mali meniť svoje výpovede a nedokázali sa rozpamätať na to, či ho videli alebo nevideli v byte, v ktorom žijú, a preto sa konajúci súd rozhodol vychádzať z obsahu trestného oznámenia a ich prvotných výpovedí neprihliadajúc na okolnosti a tvrdenia, ktoré vyšli najavo počas vyšetrovania, na hlavných pojednávaniach, v konaní vedenom pod sp. zn. 2Nt/17/2022 o povolenie obnovy konania a v konaní po povolení obnovy konania.

Zároveň okresný súd nevysvetlil, prečo nevzal za preukázané, že ani jeden z poškodených pri svojich prvotných výpovediach nepomenoval osobu, ktorá sa mala poškodenému H. G. vyhrážať a naplniť tak skutkovú podstatu prečinu podľa § 360 Tr. zák., keď obaja poškodení vypovedali, že „niekto“, pričom z výpovedí svedkov je jasné, že na chodbe bytového domu sa nachádzalo väčšie množstvo ľudí, čo potvrdili aj príslušníci OO PZ Jelšava. A teda nielen že nebolo preukázané, ale ani nebolo predmetom dokazovania, kto a či sa svedkovi vyhrážal spôsobom uvedeným v obžalobe, a hlavne sám poškodený poprel, že by to bol jeho hlas.

Všetci svedkovia vypovedali, že sa nikto nikomu nevyhrážal, ale že si „muži“ nadávali navzájom a maloletý spoluobžalovaný D. J., právoplatne odsúdený prvým rozhodnutím vo veci, opakovane vypovedal, že vulgárne si nadávali len on a poškodený H. G..

Celé prípravné konanie, ako aj konanie na súde bolo vzhľadom na charakter stíhaného skutku poznačené viacerými vadami, pretože súd rozhodoval vo svojom druhom rozhodnutí pod vplyvom svojho skoršieho rozhodovania a presvedčenia, neprihliadnuc na dôkaznú situáciu, ktorá vyšla najavo v konaní o povolení obnovy konania a po jej povolení, a ktorá ho jednoznačne vyvíja z akéhokoľvek protiprávneho konania.

Nerozhodoval na základe svedeckých výpovedí a to ani poškodených, ktorí vylúčili, že by sa nachádzal protiprávne v ich byte a deklarovali, že sa vlastne snažil poškodenému pomôcť a rovnako okresnému

súdu vysvetlili, prečo vypovedali inak ako pri svojej prvotnej výpovedi a to z dôvodu, že vtedy boli v šoku, pričom už od svojej druhej výpovede vypovedali opakovane konzistentne a to najmenej 4-krát.

Rovnako on bez fabulácií a opakovane vypovedal, že v byte nebol, že len vyťahoval brata a švagra, aby im zabránil v problémoch, čo nakoniec aj sami potvrdili, pričom jeho výpoveď bola potvrdená výpoveďami všetkých svedkov celej udalosti, ako aj poškodenými, taktiež spoluobvinenými v tom smere, že sa konania opísaného v obžalobe nedopustil, že v byte nebol s úmyslom niekomu ublížiť, ale ak tam vstúpil tak jedine preto, aby zabránil obžalovanému D. J. v páchaní trestnej činnosti. Súd prvého stupňa sa jeho výpoveďou a výpoveďami svedkov vôbec nezaoberal a aj vo svojom druhom rozhodnutí sa zaoberal len zmenou výpovedí poškodených.

Skutkové okolnosti, ktoré sú uvedené v podanej obžalobe, a ktoré si v celom rozsahu a nekriticky osvojil súd, sa nezakladajú na pravde a boli vyvrátené dôkazmi obhajoby. Vecné, právne a skutkové argumenty vylučujúce jeho vinu boli opakovane prednesené a na týchto tvrdeniach sa zakladá aj jeho odvolanie.

Ďalej argumentoval nasledovne:

II./ Prvé rozhodnutie vo veci (pred povolením obnovy konania)

„Okresný súd Revúca rozsudkom zo dňa 15.11.2021, sp. zn. 1T/79/2021 v trestnej veci obž. A. B. a spol. ma uznal vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d), písmeno j) Trestného zákona a s poukazom na § 140 písmeno b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a uložil mi úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Súd si osvojil v celom rozsahu tvrdenia prokurátora s tým, že neuveril tvrdeniam poškodených, ktoré uvádzali vo svojom druhom a ďalších výsluchoch, ako aj na hlavnom pojednávaní a mal za to, že boli ovplyvňovaní a že bude vychádzať z podaného trestného oznámenia a prvotných výpovedí poškodených, kedy si „určite najviac pamätali“. Moja „vina“ teda bola preukazovaná vierou sudcu v prvú výpoveď poškodených. Opakovane som uvádzal, že som v byte poškodených nebol, nevyhrážal som sa poškodenému a žiadneho trestného konania som sa nedopustil. Sudca však opakovane vyhlásil, že verí prvej výpovedi svedka – poškodeného a nie ďalšej a iným výpoveďami a nie mne.

Odvolací súd moje odvolanie zamietol.“

III./ Obnova konania

„Vzhľadom na rozhodnutie vo veci samej a na okolnosť, že sa cítim byť nevinným a nevinným aj som, som podal návrh na povolenie obnovy konania s tým, že na naplnenie skutkovej podstaty tr. činu podľa ust. § 360 Tr. zák. je potrebné preukázať, že sa páchatel inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. V prípravnom konaní, ako aj v konaní na súde bolo preukázané, že som sa nikomu nevyhrážal, a že poškodený neeviduje, že by som sa mu vyhrážal a jednoznačne poukázal na môjho brata a môjho švagra, ale nie na mňa a sudca nesprávne interpretoval vyjadrenie poškodeného. Na naplnenie skutkovej podstaty tr. činu podľa ust. § 194 Tr. zák. sa vyžaduje neoprávnenosť vstupu do obydľia iného alebo neoprávnené zotrvanie. Rovnako nič z tohto sa nestalo a ja som v byte poškodeného nebol. Stál som na vonkajšej chodbe, ale nikto to nepočúval, hoci som to vrazil aj na hlavnom pojednávaní a súd nevezal do úvahy výpovede svedkov, keď to potvrdili.

Súd v merite veci tiež neakceptovateľným a nepochopiteľným spôsobom nerozhodol o návrhoch na doplnenie dokazovania a to výsluchom svedkov, čo som chcel a moja družka sa k tomu nemohla vyjadriť napriek tomu, že bola vonku, čakala a nebol jej umožnený vstup do budovy súdu, pričom chcela všetkým povedať pravdu ako to bolo, že som sa žiadneho konania v rozpore so zákonom nedopustil a len som poškodenému pomáhal, ale nikto nemal záujem počúvať, čo som vrazil, pretože som bol predtým trestne stíhaný, to ale neznamená, že sa nemôžem polepšiť a v tomto smere vnímam postoj sudcu ako zaujatý voči mojej osobe.

Súd tak nevykonával dôkaz výsluchom svedkov, ktorí sa v danom čase nachádzali na chodbe (bytového domu), čo bolo nevyhnutne potrebné na odstránenie rozporov a neprihliadal na výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní, ktorá bola v môj prospech, teda sa nezaoberal dôkazmi a vzniknutou dôkaznou situáciou nevyhnutnou na zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie naplnenia zákonných znakov skutkovej podstaty trestných činov, pre ktoré som bol odsúdený.“

IV./ V konaní o povolení obnovy konania som predložil súdu:

1/ vyhlásenie poškodeného:

„Ja, H. G., narodený XX.XX.XXXX vyhlasujem ako som bol poučený o povinnosti vypovedať pravdu. Opakujem, že mi je veľmi ľúto, že som v prvotnej výpovedi vypovedal, že ma aj A. B. napadol v mojom dome. Mňa to naozaj mrzí, bol som v šoku. Ja som si myslel, že ma bije aj on, ale nebolo to tak. On len vyťahoval z môjho domu tých, čo ma bili. Ja som to aj povedal na súde, že A. tam nebol a nebil ma. Je mi to ľúto, že to dopadlo takto. Týmto sa chcem ospravedlniť A., čo som mu spôsobil, dúfam že súd zoberie do úvahy moje slová, ktoré sú pravdivé a nič som nezamlčal.“

2/ vyhlásenia spoluobvineného a jeho matky, zákonnej zástupkyne, ktorá v konaní najskôr odmietla vypovedať, aby chránila svojho syna: „Ja D. J. prisahám, že píšem a hovorím pravdu, že tak ako som vypovedal pri druhej výpovedi, že som H. G. zbil sám a že B. ho nebili. Ja som si myslel, že som potvrdil druhú výpoveď, nakoľko som prokurátora a sudcu nepochopil a oni sa ma pýtali, či trvám na výpovedi, čo som vypovedal a ja som povedal, že áno, že trvám na tom, čo som vypovedal a nechápem prečo sudca aj prokurátor v záverečnej reči povedali, že trvám na svojej prvej výpovedi, kde som klamal, že ho zbili aj B.. Prisahám, že som ich nezatajil a mrzí ma ako to dopadlo s B. s A. a L., ktorí sú nevinní a toto som povedal, pričom som si myslel, že túto výpoveď som potvrdil na súde v Revúcej.“

„Ja D. J. vyhlasujem, že som bola prítomná pri výpovedi môjho syna D. J., kde sa priznal, že sám zbil H. G. na súde v Revúcej, som si myslela, že syn D. J. potvrdil svoju druhú výpoveď, že on sám sa bil s H. G.. Ja som v Revúcej na súde vôbec nepočula, že by prokurátor alebo sudca spomenuli prvotnú výpoveď môjho syna D. J., kde klamal, že spolu s B. A. a L. mali zbiť H. G.. Pravda je taká, že môj syn vypovedal pravdu, že on sám sa pobil s H. G. a nechápem prečo prokurátor a sudca odsúdili nevinných, keď môj syn sa priznal, že on sám sa s ním pobil.“

3/ bol vypočutý poškodený, spoluobžalovaní, matka maloletého D. J. D. J. staršia a ďalší svedkovia, ako aj svedkyňa H. M., ktorá vypovedala, že v konaní a pred súdom nebola vypočutá a ani v prípravnom konaní, pretože sa bála a to z dôvodu, že už mala „opletačky“ so zákonom.

Svedkyňa H. M., po poučení, okrem iného vypovedala, že poučeniu porozumela a vypovedať chce a bude, pretože bola svedkom incidentu, pre ktorý som súdený, ale po príchode policajtov do bytovky jej bolo povedané, aby sa vrátila domov a nikto ju potom nevolal na výsluch.

Vypovedala, že sa to stalo vo večerných hodinách, kedy počula veľký krik a buchot a vyšla na chodbu sa pozrieť, čo sa deje a videla D. J. a L. B., ako sa tam naťahujú s H. G.. A. B. tam v tom čase nebol. I. I., družka G., kričala o pomoc. A. B. bol o poschodie nižšie pri svojej svokre a ako I. kričala, tak A. B. vybehol hore, začal ich brániť a ťahať preč. A. B. tam iba bránil, aj policajti mi povedali, že sa do toho nemám starať, tak ja som potom odišla, ale on je nevinný, lebo on ich bránil, ešte im nadával, že čo robia.

Súd uznesením zo dňa 30.11.2022, sp. zn. 2Nt/17/2022 podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil obnovu konania u odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, A., okres C., v trestnej veci Okresného súdu Revúca pod sp. zn. 1T/79/2021.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/79/2021 zo dňa 15. 11. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01. 12. 2021 vo výroku o vine a výroku o treste vo vzťahu k odsúdenému A. B., ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad, a prepustil ma na slobodu z výkonu väzby. Okrem iného súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že je potrebné za nový dôkaz považovať výpoveď nezaujatého očitého svedka, H. M., ktorá je susedkou poškodeného a celý incident videla a počula,

príčom skutkový dej, za ktorý som bol odsúdený opísala inak, a táto výpoveď v spojení s ostatnými dôkaznými prostriedkami môže pre mňa prívodiť zásadne iné rozhodnutie.

Odvolačný súd uznesením zamietol sťažnosť prokurátora a obnova konania bola právoplatne povolená.“

V./ Konanie po povolení obnovy konania

„Po povolení obnovy konania súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie a opätovne ma vypočul. Na návrh obhajoby vypočul moju družku I. F., ktorá jasne ozrejmila priebeh skutkového deja a vypovedala, že sme z bytu, kde sme oslavovali neodišli všetci traja spolu, ale ja som išiel s odstupom po L. B. a D. J., čo obaja potvrdili, tiež vypovedala, že som poškodeného nebil, ale naopak som mal ťahať von brata a švagra, čo tiež potvrdili nie len dvaja poškodení G. a I., ale aj svedkovia, ktorí boli na chodbe a registrovali všetko, čo sa dialo a boli v konaní vypočutí.

Rovnako svedkyňa D. J. mladšia, družka môjho brata L. B., vypovedala na HP, pod následkom krivej prísahy, ako dej naozaj prebiehal, a že v pôvodnom konaní vypovedala tak, aby chránila svojho druhu, keď vypovedala, že tam nebol a poškodeného nebil, pretože s ním čakala narodenie svojho dieťaťa a chcela, aby bol doma a nevedomovala si následky svojej výpovede.

V tomto smere sa súd nezaoberal zmenou výpovede a ani sa nezaoberal mojou výpoveďou a mojej družky, ale v podstate bez akéhokoľvek vysvetlenia a odôvodnenia stále sa vracal len k trestnému oznámeniu nesledujúc vzniknutú dôkaznú situáciu.

Moja nevina je ďalej preukazovaná:

Výpoveďami poškodeného H. G., v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní 2krát (!), v konaní o povolenie obnovy konania, kedy poprel, že by som ho bol udrel a vysvetlil, že až s odstupom času, keď sa prebral zo šoku, si uvedomil, že sa pomýlil a nebol som to ja, ale D. J., a ten kto ho udrel v byte som tiež nebol ja, ale môj brat.

Rovnako bolo preukázané, výpoveďami poškodených, že pokiaľ som vstúpil do ich bytu, nevstúpil a nezdržoval som sa tam protiprávne a naopak svojim konaním som poškodenému H. G. pomohol, keď som odtiahol D. J. z bytu.

V tomto konaní mi nikto nebránil a bolo zrejmé, že iba predchádzam ďalšiemu pretrvávaniu konfliktu vo vzťahu k poškodenému. D. J. sa v celom rozsahu doznal k skutku, ktorý mu bol kladený za vinu s tým, že konal sám, čo zodpovedá mojej výpovedi pred vznesením obvinenia a aj po ňom D. J. poprel, že by som akokoľvek napadol, fyzicky či verbálne poškodeného H. G..

Výpoveďami poškodených zo dňa 28.07.2021, ktoré zopakovali na HP, kde obaja na opakované otázky obhajoby potvrdili, že vypovedajú pravdu uvedomujúc si následky krivej výpovede, ako aj prípadného trestného stíhania, že som sa im nikdy predtým ani potom nevyhrážal a že žiadne moje konanie nepovažovali za také, ktoré by ich akokoľvek ohrozovalo alebo by sa ho báli a vyvrátili tvrdenia uvedené v obžalobe.

Obaja vypovedali, že pod vplyvom rozrušenia, adrenalínu a úderu D. J. boli v šoku, z ktorého sa spamätávali, takže ich pamäťové stopy sú dobré a časom sa rozepamätávali, pričom súd nesprávne hodnotil ich výpoveď, že sa rozepamätali až na HP s odstupom niekoľkých mesiacov, keďže vypovedali o dva mesiace po incidente tak, ako vypovedali ďalšie dva roky.

Výpoveďou poškodeného G., ktorý vypovedal, že bol otrasený a mylne sa domnieval, že ma videl v byte a následne si uvedomil, že som len odtiahol D. J. z neho a pomohol mu. Poškodený H. G. vypovedal, že nemá zo mňa strach a nemali sme konflikty.

Výpoveďami I. I., ktorá potvrdila výpoveď poškodeného H. G. s tým, že si neuplatňujú nárok na náhradu škody, ktorá vypovedala, že som nebol v byte a nikoho som nebil, pričom bola v šoku a rozepamätala sa až keď sa vrátila z polície a celú vec potom s odstupom času preberali doma, že čo sa vlastne stalo.

Výpoveďou D. J., ktorý poprel, že by jeho konaniu mala predchádzať akákoľvek dohoda svedčiaca v prospech tvrdenia prokurátora a teda že obžalovaní sme mali konať po vzájomnej dohode. Po množstve alkoholu, ktorý požil D. J., bolo jeho konanie impulzívne a rozhodol sa sám.

Výpoveďami družky I. F., D. J. D. a D. J. staršej (HP 21.05.2023)

Výpoveďami D. J. a L. B. (HP 05.06.2023)

Výpoveďami príslušníkov PZ, ktorí zasahovali v deň incidentu v byte poškodených, ktorí vypovedali, že robili prvotné úkony smerujúce k upokojeniu situácie, že poškodená bola odvezená na OO PZ Jelšava, kde bola rozrušená a v šoku, pričom poškodený bol odvezený RZP a ja som mal byť viac ako 10 hodín v byte svojej svokry s malými deťmi a bola obmedzovaná moja sloboda, keď som odniesol deti, tak som sa na úkony TK vrátil a neviem prečo ma vôbec vzali do väzby, kde som bol nakoniec viac ako rok.

Výpoveďou svedkyne H. M., ktorá jasne opísala opakovane celú situáciu, vysvetlila kde stála, čo videla a počula, pričom vylúčila, že by som sa dopustil akéhokoľvek protiprávneho konania, aj napriek snahe prokurátora diskreditovať svedkyňu a obviniť ju z účelovej výpovede, keď spochybnil kde svedkyňa v rozhodnej dobe bývala. Neznalosť situácie, bytových a osobných pomerov svedkov prokurátorom nemôže znižovať dôveryhodnosť svedkyne.

Fotodokumentáciou, konaním o povolení obnovy konania a mojou výpoveďou.

Navyše som si vedomý, že som, a bol som v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nemal som a nemám dôvod akokoľvek ohrozovať seba a svoju rodinu protiprávnym konaním a tiež sa vystavovať hrozbe „premeny“ trestu.

Nedopustil som sa prečinu porušovania domovej slobody a ani prečinu nebezpečného vyhrážania. Moje konanie nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinov, ktoré sú mi kladené za vinu. Z konania, ktoré mi je kladené za vinu, ma neusvedčuje ani jedna osoba, ani jeden priamy dôkaz, naopak, všetky dotknuté osoby ma vyvíňujú z konania, ktoré mi je kladené za vinu v obžalobe a potvrdzujú moju výpoveď.

VI./

Súd nevyhodnotil riadne, správne a vo vzájomných súvislostiach všetky vykonané dôkazy, neprihliadol na tvrdenia a výpovede, ktoré ma vyvíňujú z konania, ktoré mi je kladené za vinu a nekriticky prijal obžalobu, pričom už druhýkrát v tej istej veci rozhodol arbitrárne spochybňujúc vykonané dokazovanie len preto, že by ma musel oslobodiť.

Súd nepostupoval správne ani pri hodnotení spoločenskej nebezpečnosti môjho konania, ktorá je nulová a celé konanie je vedené len na základe podaného trestného oznámenia, ktoré bolo opakovane vyvracané samotnými poškodenými, ktorí opakovane a podrobne súdu svoj skutkový omyl vysvetlili, ale súd rozhodol proti všetkým vykonaným dôkazom, ktoré vyhodnotil tak, že sú účelové.

Pretože rozhodnutie súdu, nie je nijakým zásadným spôsobom odôvodnené v zmysle, z akého dôvodu sa súd nezaoberal výpoveďou poškodeného, ktorý vylúčil moju prítomnosť vo svojom byte a vylúčil, že by som sa mu vyhrážal, a pretože neobsahuje úvahy o možnom chode udalostí v danom mieste a čase, toto rozhodnutie je vecne a skutkovo nesprávne, pretože neodstraňuje existujúce nehody a rôznosť poznatkov o skutkovom dejí.

Z obsahu spisu je nepochybné, že už v konaní o mojom vzatí do väzby som popieral svoju účasť na konaní, ktoré mi bolo kladené za vinu, a vypovedal som, že som len pomáhal, do bytu som nevstúpil a ani som sa nikomu nevyhrážal, teda z tejto mojej výpovede, bolo možné vyvodiť záver o spôsobe môjho konania.

Čo sa týka odôvodnenia rozhodnutia o výške trestu, považujem za nespravodlivé a za arbitrárne určenie trestu odňatia slobody vo výške 30 mesiacov nepodmienečne a to jednak s odkazom na nedostatky pri preukazovaní mojej účasti na tomto skutku.

Súd nedostatočne zohľadnil vplyv trestu na osoby, s ktorými žijem v spoločnej domácnosti a na moje deti, ako aj okolnosť, že moja družka ostala sama bez prostriedkov a ja, ktorý som nevinným, som bol vo výkone trestu odňatia slobody.

V danom prípade, nebolo v rámci trestného konania preukázané, že sa skutky kladené mi za vinu stali, že by mali znaky trestného činu predpokladané zákonnými ustanoveniami a to tak subjektívnu, ako aj objektívnu stránku a teda nie je možné vysloviť záver o mojej vine prinajmenšom sledujúc zásadu in dubio pro reo.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiadam odvolací súd, aby ma v zmysle ust. § 285 ods. 1 spod obžaloby oslobodil.“

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného a obidvoch poškodených, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny a preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu sa obhajkyňa obžalovaného plne pridržiavala dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania, a v konečnom dôsledku žiadala, aby bol obžalovaný spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodený.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací zistil, že odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o vine a o treste, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd totiž zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutých výrokoch rozsudku, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, hoci správne zistil skutkový stav ohľadne skutku ako takého. Vzhľadom k tomu krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom tak, že obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal. Odvolací súd teda dospel k záveru, že prvostupňový súd síce správne zistil a ustálil skutkový stav ako taký a následne ho správne právne kvalifikoval, avšak vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil vo vzťahu k obžalovanému A. B., pokiaľ išlo o jeho vinu, čo vyústilo do rozhodnutia, ktoré bolo v rozpore so zákonom.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že okrem obžalovaného A. B. už boli v tejto veci právoplatne odsúdení aj spoluobžalovaní L. B. a D. J., a to rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 15. 11. 2021, sp. zn. 1T/79/2021, obžalovaný L. B. v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 08. 06. 2022, sp. zn. 3To/3/2022, keď boli na tom istom skutkovom základe uznaní za vinných z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d), písm. j) Tr. zák. a na § 140 písm. b) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

V tejto trestnej veci bola vo vzťahu k obžalovanému A. B. uznesením Okresného súdu Revúca zo dňa 30. 11. 2022, sp. zn. 2Nt/17/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12. 01. 2023, sp. zn. 4Tos/143/2022 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolená obnova konania, pričom bol zároveň vo vzťahu k tomuto obžalovanému zrušený aj pôvodný právoplatný rozsudok vo výrokoch o vine a o treste.

Následne okresný súd vykonal vo viacerých termínoch nariadené hlavné pojednávanie, pričom dňa 15. 11. 2023 vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom. Krajský súd dáva do pozornosti, že už začiatok skutku kladeného obžalovanému za vinu bol v tomto štádiu trestného stíhania čiastočne zmätočný, keďže neobsahoval označenie osôb a to L. B. a D. J., ktorí už zaň boli právoplatne odsúdení, teda nebolo z neho zistiteľné s kým sa ho mal obžalovaný A. B. po vzájomnej dohode dopustiť. Vo vzťahu ku skutkovej

vete možno ďalej konštatovať, že táto určité skutočnosti nekonkretizovala napr. nevyplývalo z nej kto z obvinených vykopol vchodové dvere, ktorý z nich poškodenému H. G. povedal, že ho zabije a pod., teda už aj samotná koncepcia skutku obsahuje ohľadne niektorých okolností neurčitost', najmä pokiaľ ide o ustálenie konkrétneho konania jednotlivých obvinených, hoci z hľadiska právneho posúdenia išlo nepochybne o spoločné konanie, čo však svedčí o tom, že priebeh skutku sa nepodarilo zistiť a ustáliť do úplných podrobností. Okrem toho poškodenou bola I. I. a nie I. I., ako je nesprávne uvedené už v obžalobe.

Okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy výlučne v neprospech obžalovaného, čo však nebolo na mieste. Výrok o jeho vine založil predovšetkým na trestnom oznámení a prvotných svedeckých výpovediach poškodených v prípravnom konaní, hoci sám konštatoval, že ich obaja opakovane postupne menili, ale naproti tomu sa nedostatočne vyrovnal s množstvom vykonaných dôkazov, ktoré svedčili v prospech obžalovaného. Naozaj nemožno opomenúť, že obidvaja svedkovia poškodení už v prípravnom konaní zmenili výpovede v prospech obžalovaného A. B. v tom smere, že si neboli istí, či okrem v tom čase spoluobžalovaných poškodeného H. G. napadol aj on. Na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní, ako aj v rámci konania o povolení obnovy konania (len svedok poškodený H. G.) a taktiež aj na hlavnom pojednávaní po jej povolení, dokonca zmenili výpovede tak, že tento obžalovaný nemal poškodeného vôbec napadnúť, práve naopak mal v tom čase spoluobžalovaným brániť pokračovať v útoku a to tak, že ich ťahal preč od poškodeného. Dôležitým bolo tiež to, že v konečnom dôsledku obaja svedkovia poškodení zotrvali na tých výpovediach, ktoré nepotvrdili, že by mal napadnúť poškodeného aj obžalovaný A. B..

Okrem výpovedí obžalovaného, ktorý od začiatku spáchanie skutku, resp. jeho účasť na ňom, tak ako bola ustálená v napadnutom rozsudku, opakovane popieral, jeho obhajobu v určitých častiach potvrdili aj ďalší svedkovia a to D. J. M., D. J. D., I. F. a H. M., taktiež aj pôvodne spoluobžalovaný L. B. vo svojej svedeckej výpovedi, pričom títo boli poučení o následkoch krivej výpovede a nebolo rozhodujúce, že niektorí z nich ako príbuzní obžalovaného nemali záujem na jeho trestnom stíhaní.

Z výpovede svedka N. I., ktorý bol vyslaný ako príslušník polície na preverenie oznámenia bezprostredne po skutku, okrem iného vyplynulo, že mu bolo po príchode zo strany poškodených uvedené, že do bytu mali vtrhnúť 4 osoby, pričom následne zistil, že obidvaja poškodení boli v šoku a s H. G. sa vôbec nedalo rozprávať, lebo bol dezorientovaný. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že išlo o stresovú situáciu, ktorá bola navyš neprehľadná, najmä preto, že sa stala za prítomnosti viacerých osôb, ktoré sa správali rôzne. Rozhodujúce usvedčujúce dôkazy, z ktorých vychádzal okresný súd, boli síce z hľadiska časového vykonané onedlho po skutku, nakoľko poškodená I. I. podala trestné oznámenie dňa 21. 06. 2021 o 23.20 h, pričom bola vypočutá v procesnom postavení svedkyne následne dňa 22. 06. 2021 o 01.50 h a svedok poškodený H. G. bol vypočutý dňa 22. 06. 2021 o 02.40 h, avšak vychádzajúc z ich psychického rozpoloženia v tom čase nemožno vylúčiť, že táto skutočnosť mala určitý vplyv na obsah ich výpovedí, resp. podaného trestného oznámenia.

Ďalšou podstatnou skutočnosťou bolo nielen to, že svedkovia poškodení ako priami svedkovia už následne zmenili svoje výpovede v prospech obžalovaného, ale v tejto súvislosti taktiež to, že títo svedkovia vypovedali rozdielne aj o určitých podrobnostiach v rámci svojich jednotlivých postupných výpovedí, teda tieto opakovane menili, čo už samo o sebe vyvolávalo určitú pochybnosť o ich celkovej vierohodnosti. Za takejto situácie nemožno hodnotiť ich svedecké výpovede parciálne, teda tak, že si konajúci súd vyberie len tie výpovede, resp. ich časti, ktoré podporujú jeho skutkové a právne závery, ale naopak v tomto prípade bolo potrebné hodnotiť ich výpovede, ale aj všetky ďalšie vykonané dôkazy komplexne. To platí aj pre hodnotenie postupných výpovedí jednotlivých svedkov, najmä vo vzťahu k produkovaným zmenám a taktiež aj pre hodnotenie jednotlivých svedeckých výpovedí navzájom. Pri dôslednom postupe v naznačenom smere musí dôjsť hodnotiaci subjekt k záveru, že dôkazná situácia sa podstatne zmenila v prospech obžalovaného A. B. už v prípravnom konaní a pokiaľ ide o dôkaznú situáciu v konaní pred súdom, či už v pôvodnom konaní, v konaní o povolení obnovy konania, ale najmä v konaní po povolení obnovy konania, ktorá bola rozhodujúca, tak táto bola nepochybne diametrálne odlišná oproti dôkaznej situácii z prípravného konania, a to vzhľadom na početnosť a rôznorodosť vykonaných dôkazov, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného A. B. a výrazným spôsobom spochybnili jeho účasť na skutku kladeného mu za vinu tak, ako bol ustálený v obžalobe a následne aj v poslednom odsudzujúcom rozsudku. Pokiaľ ide o obsah jednotlivých svedeckých výpovedí, krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na stranách 3 až 8 a taktiež aj na obsah podaného odvolania,

ktoré je súčasťou tohto uznesenia na stranách 4 až 7, preto ich konkrétny obsah nebude nadbytočne opakovať. Zdôrazňuje, že pre rozhodnutie v merite veci je najdôležitejšia dôkazná situácia ustálená v konaní pred súdom a nie dôkazná situácia zistená v prípravnom konaní, ktorá sa nepochybne môže postupne vyvíjať a meniť.

Odvolačí súd vzhľadom na predtým uvedené dospel k záveru, že síce nie je vylúčené, že sa aj obžalovaný A. B. dopustil skutku kladeného mu za vinu, resp. jeho časti, dokonca možno konštatovať, že bol z takéhoto konania v určitej miere, najmä na začiatku trestného stíhania v prípravnom konaní, dôvodne podozrivý, berúc do úvahy súhrn v tom čase vykonaných dôkazov vyznievajúcich v jeho neprospech. V tomto smere však po zmene dôkaznej situácie, predovšetkým v súdnom konaní, pretrvávali viaceré výrazné pochybnosti, ktoré by nemohlo rozptýliť ani prípadné vykonanie ďalších dôkazov, berúc do úvahy početnosť, rôznorodosť a hodnotu dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech. Po komplexnom vyhodnotení všetkých dôležitých skutočností a okolností daného prípadu, prihliadajúc aj na zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, mal odvolací súd za to, že vina obžalovaného A. B. nebola v žiadnom prípade vykonaným dokazovaním jednoznačne preukázaná, a preto zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý odsudzujúci rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že tohto obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Opätovne zdôrazňuje, že nebolo dostatočne a bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že aj on bol jednou z osôb, ktoré obžalobný skutok, kladený im za vinu, spáchali.

Z týchto dôvodov krajský súd ako súd odvolací, na podklade odvolania obžalovaného, ktoré považoval za dôvodné, rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovnej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.